

Baróti Dezső hetvenéves

Baróti Dezső pályája komor történelmi korszakban, erkölcsi és szellemi vonatkozásban mégis napfényes tájékról indult: az 1930-as évek elején alapító tagja volt a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának. Nagyszerű barátok között nagy tehetség maga is, egyetemi hallgatóként jelennek meg első könyvei s alig múlik el harminc éves, amikor egyetemi tanár. A pályakezdést azonban nem csupán szakmai sikerek jellemezték, hanem aktív és tudatos közéleti tevékenység is – a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiuma erőteljesen baloldali csoportosulás volt-, természetes tehát, hogy a felszabadulás után Baróti Dezső számára is az újjáépülő ország művelődésének igényei diktálják a feladatokat: középiskolás tankönyvek írója, s az egyetemi hallgatók is az ő jegyzetéből tanulják a felvilágosodás és reformkori magyar irodalmat. Mi az ötvenes évek közepének szegedi bölcsészkarán ismerkedtünk meg a még mindig fiatal professzorral, akinek a nehéz időben immár rektori teendőik súlya is nyomja a vállát. A minőség és a reformok embere, egyik fő gondja az Eötvös kollégium újjászervezése, és sokat foglalkozik hallgatóival; könnyed, elegáns előadó, órái nemcsak igényesek, de változatosak is: egy rövid Dayka Gábor-versről tud kétórás izgalmas előadást tartani, hogy máskor a XVIII. század egész francia festészetéről nyújtson egy előadásban maig emlékezetes áttekintést. A kutatáshoz azonban ezekben az években alig-alig jut hozzá: több, mint másfél évtizeden át könyve sem jelenik meg. Baróti Dezső azonban szerencsés alkat, életének az 1950-es évek végével kezdődő kiegyensúlyozott és egyre termékenyebb időszaka úgy mutatja, hogy a közéleti konfliktusok okozta sebeket bölcsességgé és érzékenységgé tudták alakítani a személyiség rejtett erői.

A ma hetvenéves tudós elsősorban a magyar és az európai felvilágosodás nemzetközileg is elismert kutatója, aki azonban szívesen foglalkozik a XX. századi magyar irodalom kérdéseivel is: már egyetemistaként egyszerre dolgozott Juhász Gyuláról (1933) és Dugonics András nevezetes regényéről szóló munkáin (1934), de legutóbbi tanulmánykötetében (*Árnyékban és fényben*, 1980) sem csak Csokonai szerelmi költészetének problémáival foglalkozik, hanem Ady motívumaival is, egyik legjelentősebb, szépirodalmi kvalitásokkal is rendelkező műve pedig a tanulmány és az emlékirat műfaji ötvözetét megvalósító monográfia, a *Kortárs útlevelére* (1977), amelyben a nagy költőbaráttal, Radnóti Miklóssal közösen töltött ifjúkori évek feldolgozásához kezdett hozzá. A tematikai tágasság önmagában persze nem érdem, Baróti Dezső esetében azonban azt jelzi, hogy ő tudományának elméleti igényű művelője – írásaiban mindig jelen vannak az éppen vizsgált témánál általánosabb érvényű kérdések is: elsősorban a stílustörténet problémavilága és az irodalommal összefüggésben lévő lélektani kérdések állnak figyelme előterében, s ezek igénylik a tágabb tematikai horizontot. Ízlés-, mentalitás- és érzelemtörténeti tanulmányai, a költői motívumokkal és képekkel kapcsolatos vizsgálódásai sem csak az éppen vizsgált költői életmű szempontjából bírnak jelentőséggel, hanem a stílustörténet és az alkotók pszichológiája között elterülő tartomány felderítésére irányuló izgalmas módszertani kutatásokként is. De a leginkább talán az utóbbi évtizedben publikált felvilágosodás-tanulmányai mutatják, hogy nála a részvizsgálatok mindig általánosabb elképzelések szolgálatában állnak – ezeket az írásokat ugyanis az egész XVIII. századi irodalom és művelődés átfogó értelmezésére irányuló törekvés fűzi egységbe. Baróti Dezső elgondolásának kiindulópontja, hogy a felvilágosodás nem csak és nem is elsősorban eszmetörténeti jelenségei felől értelmezendő időszak, a fogalomba beletartozónak kell tartanunk – természetesen dialektikus viszonyban az eszmei tendenciákkal – a praxis világát is. A felvilágosodás fogalmának e kibővítéséből (amelyhez a közelmúlt évtizedek kutatásai elsősorban az Annales iskola eredményei jó alappal szolgálnak) Baróti Dezső egyfelől felveti a

felvilágosodásnak, mint átfogó művelődéstörténeti periódus felfogásának a lehetőségét, másfelől pedig olyan nézőpontot közelít meg, ahonnan a század oly tarka irodalmának jelenségei között feltűnhetnek az egység mozzanatai, a változatokban és a változatok egy sajátos „style des Lumières” stílári és módszertani jellegzetességei.

Tisztelői, régi tanítványai, barátai tervek és munkák között köszönhetik tehát szeretettel Baróti Dezső professzor urat, és kívánhatnak neki további jó egészséget, derűt és töretlen munkakedvet.

Bíró Ferenc

Tudományos tanácskozás a „Huszadik századi humanista művészek eszmei-esztétikai fejlődésének problémái”-ról
(Leningrád, 1981. november 16–21.)

A világirodalom fejlődésének törvényszerűségei elnevezésű, sokoldalú, nemzetközi irodalomtudományi Problémabizottság keretében művelt és magyar irányítással megvalósuló *Huszadik századi humanista művészek eszmei-esztétikai fejlődésének problémái* című téma harmadik szakmai tanácskozására került sor 1981. november 16–21. közt Leningrádban, a Puskin-Házban. Az 1979-ben Visegrádon, majd 1980-ban Budapesten megtartott értekezletek során kialakult a közös kutatási program. Az azóta eltelt időszakban a szerzők fele készítette el (első változatban) írását. A leningrádi értekezleten tizenhat tanulmányt vitattak meg, közte magyar részről *Illés László* Déry Tiborról és *József Farkas* Kassák Lajosról készített portréját. Az ülésen tizenkét külföldi (bolgár, csehszlovák, jugoszláv, kubai, lengyel, magyar és NDK-beli) irodalomtörténész vett részt; a szovjet felet huszonhárom tudós képviselte, akik a leningrádi Puskin-Ház, a moszkvai Gorkij Intézet és a Szlavisztikai-Balkanisztikai Intézet világirodalommal foglalkozó szakembereiből tevődtek össze. A konferenciát *A. N. Jezuitov* igazgatóhelyettes és a magyar tagozat titkára vezette.

A szakmai munkaértekezlet tanulságai az alábbiakban foglalhatók össze: Bizonyossággá vált az a felismerés, hogy a magyar fél által javasolt, nemzetközi együttműködésben megvalósuló téma, azaz a demokratikus-humanista alkotó értelmiség szembesülése a huszadik század sorsfordítóján nagy eseményeivel (háborúk, forradalmak, az antifasiszta harc, a szocializmus eszméi, a megvalósult szocializmus, stb.) mély eszmei és ebből következően esztétikai változásokhoz vezetett a világirodalom széles övezeteiben, s hogy a historikumként elemezhető jelenség nem szűnt meg, hanem a jelenkori világban is létezik, s alapvetően fontos részét képezi a kultúra arculatának. Politikai szempontból tekintve a szövetségesek széles táboráról van szó, akiknek a szocializmus eszmevilágához való közeledése lényegében és nagymértékben a reális szocializmuson belüli történésektől függ. Eszmei-ideológiai felfogásuk változásainak rendkívül bonyolult módon felel meg az esztétikai szféra alakulása; csupán némi leegyszerűsítéssel mondható el, hogy a történelmi-társadalmi kiegyensúlyozottság kedvez az esztétikai értelemben felfogott realizmus kifejlődésének, míg a konvulzív történések áttételes lecsapódása inkább az avantgarde művészet változatainak mezőnyében figyelhető meg. Művészetszemléletileg ez ahhoz a következményhez vezet, hogy az irodalom mivoltának elemzések sorában a társadalmi-történelmi valóság indítékainak vizsgálata kötelező. E valóság összefüggéseiben ragadható meg a demokratizmus és a humanizmus természete. Midőn a szocialista országok irodalomtörténészei azt a folyamatot rajzolták, amelyben az alkotó értelmiség a szocializmushoz közeledik, önkéntelenül is szembetalálkoznak azokkal a polgári törekvésekkel, amelyek egy ellentétes irányú folyamatot kívánnak bemutatni. Ily módon a téma tárgyalása az ideológiai küzdelem részét képezi.

Az elhangzott előadások, a bemutatott tanulmányok azt bizonyították, hogy a szocialista tudományos akadémiák kezdeményezésére elindult vállalkozásba bekapcsolódott szerzők hatalmas ismeretanyag megmozgatásával, igen széles világirodalmi összefüggésekben vizsgálódva, jelentékeny lépést tettek előre a közös mű megvalósítása felé. Ugyanakkor – a konferencia szigorú szakmai légkörében, az intenzív vitákban – az is megbizonyosodott, hogy a kollektív eszmélkedésben még világosabban körvonalazódott módszertani elveket szinte minden tanulmányban még fokozottabban figyelembe kell

venni, azaz a szerzők tovább tökéletesítik írásaikat; ugyanakkor átadják tapasztalataikat azoknak a szerzőknek, akik még a kidolgozás fázisában vannak, s nem vettek részt a munkaértekezleten.

A benyújtott írásokban megfigyelhető fő hiányosságok – amelyek többnyire az egyes nemzeti irodalomtörténeti tradíciók jegyeit is magukon viselték – az alábbiak voltak: A szerzők egy része nem értette meg világosan, hogy a 25–30 oldalnyi terjedelemben megírandó *esszének irodalomtudományi jellegűnek* kell lennie, s hogy a megszabott terjedelem rendkívül céltudatos és szigorú kompozíciót követel meg. Akadt ezért elmosódó tartalmiságú írás, amelyben a szerzői személyiség és nem a tárgy került az előtérbe; hagyományos irodalomtörténeti fejlődésrajz; ennek lazábbra komponált változata; az adatokkal elsúlyosított informatív közlés; a csak a hazai közönség számára érthető allúziókkal túlterhelt közlemény; a szelleműs érvelés helyett az idézetek halmozásával megkísérelt bizonyítás, stb. Több szerző nem vette figyelembe: általában bonyolult folyamatokról van szó, amelyek kitérők-ei, esetleg visszaesésekkel tarkítottak, s ezek vátoisagnu megmutatasa kivanatos feladat. Ehelyett esetenként a konfliktusok elfedésével, látszatra megnyugtató, egyenes vonalú és töretlen fejlődésvonalat kaptunk, amely a valóságnak nem felelt meg. Fontos annak megállapítása, hogy éppen a szovjet irodalomtudósok bíralták hevesen az ilyen „lakkozó” törekvéseket. A szerzőknek ebben a fázisban általában nem sikerült megvalósítaniuk a fő célkitűzést: az eszmei-ideológiai fejlődés többé-kevésbé kielégítő felvázolásán túl – éppen az *esztétikai hozadék* megvilágítását. Esetenként az is megfigyelhető volt, hogy az esztétikum bemutatása elszakadt a társadalmi-történelmi indítékokkal való összekapcsolástól, s így az esztétikai fejlődés immanensnek tetszett.

Csekély számú írásban tapasztalható volt még az avantgarde művészet sommásan modernistának, dekadensnek minősítése, s a fejletlenebb készség ezek minuciózus analizisere, vívmányaik átformálódása és beépülése nyomon követésére. De az is megállapítható volt, hogy a huszadik századi modern művészeti nyelvezet értő tudomásulvétele – napjainkig, egy hosszú fejlődési folyamat eredményeként, már igen széles tudományos körökben magától értetődővé vált.

Mindeme mozzanatok tanulságként sajátította el a munkaértekezlet; s a tanulmányok végső megformálásánál vezérfonalul használják majd e tapasztalatokat a szerzők. Az 1982. év folyamán elkészülő írásokot a Berlin ill. Moszkvában összeülő szerkesztő bizottság folyamatosan tárgyalja. Az elkészült mű elemző-összegező össz-szerzői konferenciájára 1983-ban Berlinben kerül sor, majd ennek nyomán 1984-ben Budapesten hagyja jóvá azt a nemzetközi Koordinációs Bizottság, amely egyúttal kidolgozza a következő ötéves periódusban megvalósítandó *probléma-centrikus* közös kutatás tervét.

Az értekezlet A. N. Jezuitov és Illés László meglegmegvonó zárszavával és a tanácskozás lényegi mozzanatait rögzítő jegyzőkönyv aláírásával ért véget. A tanácskozás munkájáról tudósítottak a helyi, leningrádi lapok és 1981. november 19-i számában a moszkvai Pravda is. A közlemények hangsúlyozták a vállalkozás kiemelt tudományos, politikai és kultúrpolitikai jelentőségét.

I. L.

Intézeti hírek

(1981. január 1–december 31.)

1.

Dame Frances Yates, a londoni egyetem Warburg Intézetének professzora, a Brit és a Holland Akadémia tagja 1981. június 9-én előadást tartott intézetünkben „*The Classical Art of Memory and its Influence in the Middle Ages and Renaissance*” címmel.

Manfred Naumann professzor, az NDK Tudományos Akadémia Központi Irodalomtörténeti Intézetének igazgatója *Geschichte und Rezeptionästhetik* címmel tartott előadást intézetünkben 1981. október 28-án.

Jacques Voisine professzor, az Université de la Sorbonne Nouvelle tanára, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagja 1981. október 29-én előadást tartott az Akadémián *Le Prométhée de Goethe face au Pygmalion de Rousseau* címmel.

1981. október 19–24. között Várnában került sor a magyar és bolgár akadémiai irodalomtudományi intézetek közös rendezésében *Az irodalomtudomány lehetőségei és határai* címmel megtartott elméleti konferenciára. Intézetünk munkatársai a következő előadásokat tartották:

– Nyíró Lajos: *Az irodalomelmélet, mint metatudomány*

– Bonyhai Gábor: *Leo Popper und die neuere Hermeneutik*

– Illés László: *Az ideológia helye az irodalomtudományi kutatásokban*

– Tverdota György: *Az irodalmi mű keletkezésének tényezői*

– Bojtár Endre: *Az irodalomtudomány jelenlegi problémái*

Az V. Kelet-Középeurópai Nemzetközi Felvilágosodás Kollokviumon (1981. október 24–28.) a magyar kutatókon kívül francia, angol, belga, spanyol, szovjet, olasz, lengyel, jugoszláv, román és NDK-beli kutatók foglalkoztak a felvilágosodás irodalmának és művelődésügyének kérdéseivel. A francia nyelvű kollokvium két fő témája *L'homme des Lumières* és *Les écoles en Europe Centrale et Orientale à l'âge de Lumières* volt.

Az Irodalomtudományi Intézet, a Szerb Tudományos Akadémia Romantika Bizottsága és a Magyar Nemzeti Galéria 1981. november 24–25-én tudományos tanácskozást rendezett *A történetiségről a romantika korának kultúráiban és művészetében*. A konferencián magyar és szerb irodalomtörténészek, művészettörténészek, zene- és színháztörténészek vettek részt.

Új módszertani megközelítések az összehasonlító irodalomtudományban címmel az ACLS (Amerikai Tudományos Egyesületek Tanácsa) és az MTA közötti tudományos egyezmény keretében 1981. december 7–9. között magyar és amerikai tudósok vitatták meg az irodalomtudomány új lehetőségeit.

1981. december 16–18-án magyar–szovjet szimpóziumot rendeztünk *A kultúrtörténet kutatásainak módszertani problémáiról* a Szovjet Tudományos Akadémia Szlavisztikai és Balkanisztikai Intézetének részvételével.

II.

Klaniczay Tibor 1981. január 21-én Berlinben előadást tartott a Magyar Kultúra Házában *Die Lage der Renaissanceforschung* címmel.

1981. februárjában Klaniczay Tibor és Nyíró Lajos látogatást tett a Vietnami Irodalomtudományi Intézetben Hanoi-ban. Klaniczay Tibor *La question nationale et la littérature*, Nyíró Lajos pedig *Les problèmes actuels des recherches dans le domaine de la théorie de la littérature* címmel tartott előadást.

Ferenczi László a Versailles-ban rendezett Chénier kongresszuson (1981. március 7–8.) *Chénier en Hongrie* címmel tartott előadást.

Szabolcsi Miklós április 9-én előadást tartott a bécsi egyetem Finnugor Tanszékén *A századforduló az osztrák és magyar irodalom témaköréről*.

Klaniczay Tibor április 23-án Uppsalába látogatott, ahol az Egyetem Finnugor Intézetének vendégeként *Humanism and Renaissance in the Hungarian Literature* címmel tartott előadást.

Szabolcsi Miklós április 26-án Freiburgban járt, a Breisgard Egyetemen tartott előadásának témája: *Az európai irodalom periodizációja, 1900–1960.*

*

Kulcsár Szabó Ernő részt vett a münsteri költőtálalkozó keretében megrendezett tudományos szimpóziumon, amely a modern német líra kérdéskörét tárgyalta. Hozzászólásának címe: *Modalitäten und Annäherungsformen in der modernen ungarischen Lyrik.* (május 27–31.)

*

Az Ohridban tartott AILC-kollokviumon Szilágyi Éva és Klaniczay Tibor vettek részt. Klaniczay Tibor előadást is tartott, *Littérature nationale et littérature comparée dans les recherches en Hongrie* címen. A kollokvium időpontja: augusztus 23.

*

A FILLM (Fédération Internationale des Langues et Littératures Modernes) augusztus 28. és szeptember 9. között tartotta kongresszusát Phoenixben (USA), amelyen Szabolcsi Miklóst választották a Nyelv- és Irodalomtudományi Nemzetközi Társaságok csúciszervének elnökévé.

*

Illés László a bécsi Collegium Hungaricumbar. Radnóti Miklósról tartott előadást *Miklós Radnóti – Ungarischer Dichter des geistigen Widerstands* címmel.

*

A belgrádi XI. Nemzetközi Szlavista Találkozó megnyitó plenáris ülésén, 1981. szeptember 16-án, Vujicsics D. Sztoján tartott előadást Jovan Sterija Popović (1806–1856) klasszicista ódaköltészetéről (*Sterijina oda episkopu vršačkom Maksimu Manuiloviću 1829*).

*

A MAIRSK (a szláv kultúra terjesztésére alakult nemzetközi társaság) konferenciáján (október 12–18.) Szörényi László is részt vett, és felszólalásában a magyarországi humanizmus- és reneszánsz-kutatás azon eredményeit ismertette, amelyek a szláv- (horvát, lengyel és cseh) – olasz – magyar humanizmus – és reneszánsz-kori kapcsolatok háború utáni kutatásaival kapcsolatosak.

*

November 10. és 12. között került megrendezésre Rómában az V. Convegno dei interuniversitario dei docenti di lingua e letteratura ungherese e di filologia ugro-finnica in Italia, amelyen Klaniczay Tibor, T. Erdélyi Iлона és Lukácsy Sándor voltak jelen. Klaniczay Tibor *Lovanio, Roma, Padova e Ungheria: il curriculum dell'umanista fiammingo, Nicasius Ellebodius* címen tartott előadást, T. Erdélyi Iлона a XIX. század első évtizedeinek magyar–olasz egyetemi és művelődéstörténeti kapcsolatairól számolt be *Studi e studenti »irregolari« nel primo Ottocento* címmel.

*

November 16–21. között Leningrádban rendeztek konferenciát *A humanista írók és művészek eszmei-esztétikai fejlődéséről*, ahol Illés László mondta a megnyitó- és záróbeszédet, továbbá Déry Tiborról tartott előadást: *Déry, az író és munkásmozgalom* címmel. József Farkas előadásának címe: *Kassák Lajos és a magyar munkásmozgalom.*

*

Klaniczay Tibor december 16-án Tours-ban járt, ahol a Centre d'Études de la Renaissance kutatóinak tartott előadást *Les tendances nouvelles dans les recherches sur la littérature de la Renaissance* címen.

Az 1980-ban megjelent intézeti kiadványok

- Boronkai Iván: *Iohannes Vitéz de Zredma opera quae supersunt*. Bp. 1980. 290 l. (Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum.)
- Szczucki, Lech: *Két XVI. századi eretnek gondolkodó* (Palaeologus és Francken) Bp. 1980. 179 l. (Humanizmus és reformáció 9)
- Kiss István: *Az Athenaeum könyvkiadó története és szerepe a magyar irodalomban*. Bp. 1980. 261 l. (Irodalomtörténeti Könyvtár.)
- Fiatal magyar költők. 1969–1978*. Szerk.: Vasy Géza. Bp. 1980. 342 l. (Kortársaink)
- Fiatal magyar prózairók. 1965–1978*. Bp. 1980. 361 l. (Kortársaink)
- A Nyugat és a magyar irodalom kibontakozása*. Szerk.: R. Takács Olga. (Irodalomtörténeti füzetek 100.)
- Gerskovics, Alexandr: *Petőfi és a színház*. (Poeticseszkij teatr Petőfi.) Ford. Radó György. Bp. 1980. 281 l. (Irodalomtörténeti füzetek 101.)
- Rákóczi-tanulmányok*. Szerk.: Köpeczi Béla, Hopp Lajos, R. Várkonyi Ágnes. Bp. 1980. 778 l. (A Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetével együttműködésben.)

A kiadásért felel az Akadémiai Kiadó igazgatója
Műszaki szerkesztő: Sándor István
A kézirat nyomdába érkezett: 1981. X. 2. – Terjedelem: 18,90 (A/5) ív
82.10103 Akadémiai Nyomda, Budapest – Felelős vezető: Bernát György

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Пайорин, К.</i> : «Симпозиум» Антонио Бонфини	511
<i>Комловски, Т.</i> : О некоторых особенностях поэтического языка Балинта Балашши	535
<i>Маргочи, И.</i> : Эстетика Ференца Вершеги	545
<i>Сегеди-Масак, М.</i> : Изменения в оценке творчества Яноша Араня	561
<i>Варга, Й.</i> : Номер журнала «Нюгат», впервые посвященный Эндре Ади	581
<i>Киши, Ф.</i> : Годы Корнеля Эшти — литературного героя Д. Костолани	595

Юбилей

<i>Фенё, И.</i> : Балатонфюред и венгерская эпоха реформ	613
--	-----

Краткие сообщения

<i>Теглаши, И.</i> : Найденный рукописный песенник — «Сборник Садецкого»	619
<i>Вёрёш, И.</i> : Беньямин Сёни и физикотеология	621
<i>Балог, Э.</i> : Об этической стороне революционности Шандора Петефи	631
<i>Хуска, И.</i> : О варианте «Банк-бана», предложенном Дюлой Ийешем	639

Документация

<i>Балаж, Л.</i> : Письма об изгнании Иштвана Патаи из города Веспрема	649
<i>Петерфи, И.</i> : Стихотворное письмо Адама Хорвата Ференцу Ковачу	656
<i>Шпиро, Дь.</i> : О стихотворении Михая Верешмарти против Артура Гёрген	659
<i>Гергей, П.</i> : Неизданные отзывы Яноша Араня о переводе Кароём Сасом «Макбета»	662

Мастерская

<i>Лаж, Ш.</i> : Споры вокруг кодекса Корнидес	671
--	-----

Обзор

Книги о венгерской литературе в Румынии (<i>Помогач, Б.</i>)	684
<i>Johannes Vitéz de Zredna</i> : Opera quae supersunt omnia (<i>Кульчар, Л.</i>)	692
Полное собрание сочинений Кальмана Миксата (<i>Чюрёш, М.</i>)	694
«Я хочу, чтобы видели меня чистым» (<i>Лёринци, Х.</i>)	698
Шандор Шебештьен: Общество имени Миклоша Барты (<i>Таши, Й.</i>)	702
Иштван Фрид: Восприятие южно-славянской народной поэзии в венгерской литературе (<i>Лёкёш, И.</i>)	708
Две книги о Лайоше Наде (<i>Бикачи, Л.</i>)	710
Антал Мадль: Писатель на исторических перепутьях (<i>Надь, М.</i>)	713
Петер Силади: Форма и мирозерцание (<i>Суроми, Л.</i>)	716

Terjeszti a Magyar Posta

Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál és a Posta Központi Hírlap Irodánál (PKHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással PKHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámmal. Előfizetés bejelenthető az Akadémiai Kiadónál (1363 Budapest V., Alkotmány utca 21. Telefon: 111-010).

Példányonként beszerezhető: az Akadémiai Könyvesboltban (1368 Budapest V., Váci utca 22. Telefon: 185-881), a PKHI Hírlapboltjában (1055 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 76. Telefon: 116-269) és minden nagyobb árusítóhelyen.

Előfizetési díj egy évre: 114 Ft

1 szám ára: 19 Ft

Indexszám: 25.401

Külföldön terjeszti a KULTURA Külkereskedelmi Vállalat,
H-1389 Budapest, Pf. 149.

Ára: 38 Ft

Előfizetés egy évre: 114 Ft

INDEX: 25 401
ISSN 0021—1486

SOMMAIRE

<i>Pajorin, K.:</i> Le Symposion de Bonfini	511
<i>Komlövski, T.:</i> Quelques caractéristiques de la langue poétique de Balassi	535
<i>Margócsy, I.:</i> L'esthétique de Ferenc Verseghy	545
<i>Szegedy-Maszák, M.:</i> Sur les changements de l'appréciation de l'oeuvre d'Arany	561
<i>Varga, J.:</i> Le premier numéro de la revue Nyugat consacré à Ady	581
<i>Kiss, F.:</i> Les années de Kornél Esti	595

Anniversaire

<i>Fenyő, I.:</i> Balatonfüred et l'âge des réformes hongrois	613
---	-----

Bulletin

<i>Téglásy, I.:</i> Un recueil de chansons manuscrit récemment retrouvé: la Miscellanea de Szádeczky	619
<i>Vörös, I.:</i> Benjámín Szőnyi et la sphysico-théologie	621
<i>Balogh, E.:</i> Sur les rapports éthiques de l'attitude révolutionnaire de Petőfi	631
<i>Huszka, I.:</i> Sur le rajustement de Bánk bán par Gyula Illyés	639

Documents

<i>Balázs, L.:</i> Lettres sur l'expulsion d'István Pathai de la ville Veszprém	649
<i>Péterfy, I.:</i> Une épître d'Ádám Horváth à Ferenc Kováts	656
<i>Spira, Gy.:</i> Sur une poésie de Vörösmarty contre Görgey	659
<i>Gergely, P.:</i> La critique inédite de János Arany sur la traduction de Macbeth de Károly Szász	662

Atelier

<i>Lázs, S.:</i> Autour du codex Cornides	671
---	-----

Revue

Quelques livres sur la littérature hongroise de Roumanie (<i>Pomogáts, B.</i>)	684
Iohannes Vitéz de Zredna: Opera quae supersunt omnia (<i>Kulcsár, P.</i>)	692
Les oeuvres complètes de Kálmán Mikszáth (<i>Csűrös, M.</i>)	694
„Akarom: tisztán lássatok” („Je veux que vous voyiez clair”) (<i>Lőrinczy, H.</i>)	698
Sebestyén, Sándor: A Bartha Miklós Társaság (La Société Miklós Bartha) (<i>Tasi, J..</i>)	702
Fried, István: A délszláv népköltészet recepciója a magyar irodalomban. (La réception de la poésie populaire yougoslave dans la littérature hongroise) (<i>Lőkös, I.</i>)	708
Deux livres sur Lajos Nagy (<i>Bikácsi, L.</i>)	710
Mádl, Antal: Írók történelmi sorsfordulókon. (Écrivains à des tournants de l'histoire) (<i>Nagy, M.</i>)	713
Szilágyi, Péter: Forma és világlkép. (Forme et conception du monde) (<i>Szuromi, L.</i>)	716

